

### Det talte ord gælder

#### Samrådsspørgsmål AO

*"DR kontant viste den 23. marts 2010 en udsendelse om en familie, der har købt et hus af Glostrup Kommune, der er beviseligt olieforurenet. Hvad mener ministeren om, at kommunen ikke tilbyder genhusning til familien straks efter at familiens yngste barn er indlagt med vejtrækningsproblemer, og efter at et Jord & Miljø firma har fastslået, at grænseværdierne for oliedampe i ejendommen er overskrevet betydeligt?"*

#### Samrådsspørgsmål AR

*"Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at den pågældende familie, der har købt et hus af Glostrup kommune, der beviseligt er olieforurenet, vil blive genhuset hurtigst muligt, indtil der er indgået et forlig, afgjort en retssag eller lignende?"*

#### Samrådsspørgsmål AP

*"Hvilke initiativer vil ministeren tage for at klargøre overfor Glostrup kommune, at de har muligheder for at hjælpe familien ved at indgå et forlig eller lignende, således som det nævnes af en professor i forhandlingsret i DR programmet?"*

#### Samrådsspørgsmål AQ

*"Hvad mener ministeren om, at der i Glostrup Kommune findes et internt dokument, der angiver at politikens ejendoms politik medfører, at hvis kommunen køber en grund med olieforurening, så vil man søge at kræve erstatning, men kommunen omvendt sælger en grund, der viser sig olieforurenet, så har kommunen intet ansvar herfor?"*

#### Samrådsspørgsmål AS

*"Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at der ikke opstår lignende sager i andre kommuner?"*

Svar:

De fem spørgsmål hænger tæt sammen, og jeg vil derfor besvare dem under ét.

*[Om at kommunen ikke har tilbudt genhusning hurtigt nok – Spm. AO]*

Allerførst må jeg sige, at jeg ikke har mulighed for at gå ind i en vurdering af Glostrup Kommunes håndtering af den konkrete sag. Byfornyelsesloven giver ikke hjemmel til det.

Derimod kan jeg gøre rede for de regler, der regulerer kommunernes håndtering af sundhedsfarlige boliger – og ikke mindst de pligter kommunerne har i disse sager.

Ingen borgere bør udsættes for et indeklima, der er skadeligt for deres helbred - og det gælder, uanset hvem der har ansvaret for forholdene, og hvilken boligform der er tale om. Jeg tager derfor problemer med sundhedsfare i boliger alvorligt, og jeg er helt klart af den opfattelse, at det er uacceptabelt, hvis borgere skal være nødsaget til at opholde sig i boliger, der truer helbredet.

Netop derfor er jeg glad for, at der i byfornyelsesloven er regler om kondemnering og genhusning, som sikrer, at ingen borgere skal lide under at bo i boliger, der er sundheds- eller brandfarlige.

Efter de gældende regler har kommunalbestyrelsen

pligt til at reagere, når kommunen får en henvendelse om eller på anden måde bliver opmærksom på, at der er sundhedsfare i en bolig, eller at der er mistanke om sundhedsfare.

Pligten gælder alle boliger – uanset ejerform - og opholdsrum.

Kommunalbestyrelsen har *pligt* til at undersøge, om der er tale om forhold, der er sundhedsfarlige for personer, der opholder sig i boligen.

Loven foreskriver ikke, hvordan undersøgelsen skal gennemføres. Det er kommunalbestyrelsen, der træffer beslutning om undersøgelsesmetoden ud fra en konkret vurdering. Der kan være tale om besigtigelse og om tekniske undersøgelser. Og det kan være aktuelt, at der deltager faglige eksperter o. lign.

Hvis der konstateres sundhedsfarlige forhold, skal kommunalbestyrelsen nedlægge forbud mod, at boligen benyttes til beboelse eller ophold for mennesker – det er det, der kaldes kondemnering.

Konsekvensen af et forbud mod beboelse er, at beboerne skal fraflytte den sundhedsfarlige bolig.

Kommunalbestyrelsen skal fastsætte en frist for fraflytning. Fristen skal fastsættes i forhold til den risiko, der er ved fortsat at bo og opholde sig i boligen. I tilfælde af nærliggende sundhedsfare kan det være nødvendigt at nedlægge forbud mod beboelse med omgående virkning.

Kommunen har pligt til at genhuse husstanden, når der er nedlagt forbud mod beboelse. Byfornyelsesloven indeholder regler om, hvilke krav genhusningsboligen skal opfylde.

Jeg må understrege, at der ikke er tvivl om, at kommunalbestyrelsen efter byfornyelsesloven har pligt til at gribe ind over for sundhedsfarlige forhold i boliger og opholdsrum så hurtigt, som det konkrete forhold kræver det.

Det betyder, at hvis der er tale om en akut sundhedsfarlig situation, skal kommunen reagere straks. Hvis den ikke gør det, overtræder den lovgivningen.

Det er min helt klare opfattelse, at kommunalbestyrelsen med de regler, der er i byfornyelsesloven, har fuldt tilstrækkelige redskaber til at sikre, at folk flyttes

væk fra sundhedsfarlige lokaliteter, så hurtigt som situationen kræver det. Det er ikke regler, der mangler, det er alene et spørgsmål om, at kommunalbestyrelsen bringer de allerede eksisterende regler i anvendelse, når der er brug for det.

*[Om hurtig genhusning af familien - Spm AR]*

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg er informeret om, at familien nu er genhuset. Hermed er det akutte problem løst.

Med henblik på at sikre mig, at Glostrup Kommune er helt klar på byfornyelseslovens regler om kondemnering og genhusning, vil jeg imidlertid rette henvendelse til kommunen med en generel information om reglerne, herunder kommunernes forpligtelser på området.

*[Om hvad ministeren vil gøre for at der ikke opstår lignende sager i fremtiden – Spm. AS]*

Herudover mener jeg, at det er information, der skal til for at forebygge, at der ikke opstår lignende sager i andre kommuner. Det handler om at sikre, at kommunerne er opmærksomme på deres forpligtelser.

Både i 2008 og 2009 har de tidligere ministre på området gennemført en grundig informationsindsats over

for kommunerne om deres forpligtelser i forbindelse med sundhedsfarlige boliger. Så det er min umiddelbare opfattelse, at kommunerne er bekendt med regelsættet – og med deres pligter.

Informationsindsatsen er hidtil gået ret specifikt på skimmelsvampesager, men i den forbindelse er det vigtigt at slå fast, at det er præcis de samme regler, der er i spil, uanset hvad sundhedsfaren skyldes.

Det er let at sætte sig ind i, hvordan det må være at skulle blive i en bolig, der er sundhedsskadelig for både børn og voksne. Det er der ingen af os, der vil bryde sig om.

Det er mig meget magtpåliggende, at sager, hvor folks sundhed er i fare, ikke trækker i langdrag. Derfor vil jeg følge området tæt i ministeriet og fortsætte og om nødvendigt forstærke informationsindsatsen så længe, der er behov for det.

*[Om initiativer vedrørende indgåelse af forlig - Spm. AP]*

Til det spørgsmål, der er stillet, om mine muligheder for at informere Glostrup Kommune om at indgå forlig eller lignende i den konkrete sag, så må jeg sige, at det har jeg ikke nogen mulighed for. Spørgsmålet om,

hvorvidt den ejendomshandel, der er sket mellem Glostrup Kommune og familien, er i orden eller ej, er et rent privatretligt spørgsmål, som domstolene tager stilling til.

*[Om kommunens politik vedr. ejendoms køb og olieforurening - AQ]*

Og - til spørgsmålet om der i kommunen eventuelt eksisterer et internt papir om kommunens politik vedrørende ejendoms køb og olieforurening må jeg sige, at det har jeg ikke nogen bemærkninger til. Eksistensen af et sådant papir vil på ingen måde ændre kommunens eller borgernes retsstilling for så vidt angår mulighederne for erstatning.

